

Súd: Okresný súd Vranov nad Topľou  
Spisová značka: 5Csp/50/2020  
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6119451784  
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 10. 2020  
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Matúš Kalanin  
ECLI: ECLI:SK:OSVT:2020:6119451784.4

## ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Vranov nad Topľou v spore žalobcu: Home Credit Slovakia, a.s., Teplická 7434/147, 921 22 Piešťany, IČO: 36 234 176, zast. Advokátska kancelária GOLIAŠOVÁ GABRIELA s. r. o., so sídlom 1. mája 173/11, 911 01 Trenčín, IČO: 47 234 679 proti žalovanej: J. Z., S.. XX. XX. XXXX, N. M. Ď. XX, XXX XX Ď., zastúpená JUDr. Petrom Vachanom, advokátom so sídlom Pavla Mudroňa 1191/5, 010 01 Žilina, IČO: 42 350 026, o zaplatenie 3.379,83 eur s príslušenstvom, takto

### rozhodol:

Konanie zastavuje v časti o zaplatenie sumy 117,30 eur s úrokom z omeškania z uvedenej sumy od 10.11.2019 do zaplatenia.

Žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi sumu 315,19 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 624,89 eur od 13.4.2019 do 23.4.2019, vo výške 5% ročne zo sumy 617,34 eur od 24.4.2019 do 22.5.2019, vo výške 5% ročne zo sumy 609,79 eur od 23.5.2019 do 26.6.2019, vo výške 5% ročne zo sumy 580,24 eur od 27.6.2019 do 1.8.2019, vo výške 5% ročne zo sumy 550,69 eur od 2.8.2019 do 3.9.2019, vo výške 5% ročne zo sumy 521,14 eur od 4.9.2019 do 30.9.2019, vo výške 5% ročne zo sumy 491,59 eur od 1.10.2019 do 8.11.2019, vo výške 5% ročne zo sumy 462,04 eur od 9.11.2019 do 29.11.2019, vo výške 5% ročne zo sumy 432,49 eur od 30.11.2019 do 8.1.2020, vo výške 5% ročne zo sumy 402,94 eur od 9.1.2020 do 3.2.2020, vo výške 5% ročne zo sumy 373,39 eur od 4.2.2020 do 22.4.2020, vo výške 5% ročne zo sumy 348,92 eur od 23.4.2020 do 10.6.2020, vo výške 5% ročne zo sumy 315,19 eur od 11.6.2020 do zaplatenia, a to všetko jej povoľuje uhradiť v 50-eurových mesačných splátkach splatných vždy každého 25-teho dňa toho, ktorého mesiaca k rukám žalobcu, začínajúc právoplatnosťou tohto rozsudku, pod následkami straty výhody splátok.

Žalobu žalobcu čo do zvyšku zamieťa.

Žalovanej priznáva proti žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 74% s tým, že o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením.

### odôvodnenie:

1. Žalobca sa podanou žalobou domáhal voči žalovanej zaplatenia sumy 3379,83 eur spolu s úrokmi z dlžnej úverovej istiny vo výške 5,00 % ročne zo sumy 3 289,48 eur od 13.4.2019 do 24.4.2019, 5,00 % ročne zo sumy 3 281,93 eur od 25.4.2019 do 23.5.2019, 5,00 % ročne zo sumy 3 274,38 eur od 24.5.2019 do 27.6.2019, 5,00 % ročne zo sumy 3 259,53 eur od 28.6.2019 do 2.8.2019, 5,00 % ročne zo sumy 3 259,53 eur od 3.8.2019 do 4.9.2019, 5,00 % ročne zo sumy 3 244,45 eur od 5.9.2019 do 1.10.2019, 5,00 % ročne zo sumy 3 214,90 eur od 2.10.2019 do 9.11.2019, 5,00 % ročne zo sumy 3213,13 eur od 10.11.2019 do zaplatenia a náhrady trov konania. Svoju žalobu odôvodnil tým, že žalobca ako veriteľ uzatvoril so žalovanou ako dlžníkom - spotrebiteľom dňa

25.9.2015 Úverovú zmluvu č. 4509241198 (ďalej len „ÚZ“), ktorej neoddeliteľnou súčasťou sú Úverové zmluvné podmienky spoločnosti Home Credit Slovakia, a.s. (ďalej len „ÚZP“). Predmetom ÚZ bolo poskytnutie spotrebiteľského úveru vo výške 4500,- eur zo strany žalobcu. Žalovaná sa zaviazala peňažné prostriedky vrátiť v 84 pravidelných mesačných splátkach po 104,31 eur. Žalovaná sa dostala do omeškania s plnením zmluvných povinností, keď úver riadne a včas nesplácala. Napriek opakovaným upozorneniam dlžné splátky nedoplatila, a teda nedošlo k riadnemu a včasnému splácaniu úveru. Na základe tejto skutočnosti žalobca v zmysle Hlavy Obchodných podmienok s názvom Ukončenie zmluvy dňa 28.3.2019 pristúpil k zosplatneniu budúcich splátok úveru a vyzval žalovanú k splateniu celého zostatku úveru a dlžných splátok. Žalobca poskytol žalovanej lehotu 15 dní na splnenie povinností a táto lehota na plnenie uplynula dňa 12.4.2019. Žalovaná v lehote na plnenie dlžnú sumu neuhradila, a preto si žalobca okrem dlžnej sumy uplatňuje v žalobe aj zákonné úroky z omeškania. Platné k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu, t.j. ku dňu 13.4.2019 navýšená o 5 percentuálnych bodov. Pred podaním žaloby vyzval žalobca listom zo 18.10.2019 žalovanú k zaplateniu aktuálne dlžnej sumy s upozornením, že ak v stanovenej lehote dlžnú sumu neuhradí, bude vo veci podaná žaloba, a teda žalovaná bola vyzvaná na úhradu dlhu v posledných troch mesiacoch pred podaním tohto návrhu. Žalovaná ku dňu podania žaloby celkovo uhradila sumu 4037,96 eur. Ako vyplýva z prehľadu splátok a úhrad, žalobca eviduje voči žalovanej dlh vo výške 3379,83 eur, ktorý pozostáva z nasledovných položiek: istina vo výške 95,28 eur, táto suma predstavuje istinu 39.-41. splátky spolu vo výške 95,28 eur, úrok vo výške 166,70 eur, táto suma predstavuje úrok 39.-41. splátky spolu vo výške 166,70 eur, zosplatnená istina vo výške 3117,85 eur, ktorá predstavuje istinu splátok o zosplatnení za 42. až 84.

2. Žalovaná k žalobe žalobcu uviedla, že úver je bezúročný a bez poplatkov, nakoľko zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje obligatórne náležitosti podľa § 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch. Namietala tiež, že žalobca nepostupoval pri vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru podľa § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka.

3. Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s prílohami žaloby, a to predžalobnou výzvou z 18.10.2019 spolu s poštovým podacím hárkom, zmluvou o spotrebiteľskom úvere č. 4509241198 z 25.9.2015, úverovými zmluvnými podmienkami žalobcu platnými od 1.10.2014, informáciami o poistení dohodnutom zmluvou č.19100826/2009, výzvou z 28.3.2019 s poštovým podacím hárkom, výpisom čerpania splátok a úhrad k zmluve č. 4509241198, odporom proti platobnému rozkazu z 2.1.2020, vyjadrením žalobcu k odporu s prílohami, a to výzvou k plneniu dlžnej sumy z 3.3.2019 a poštovým podacím hárkom, špecifikáciou žalobcu z 7.7.2020 s prílohami, a to výpisom čerpania splátok a úhrad na, úverovou správou, interným dokumentom - posúdením bonity, vyjadrením žalobcu z 9.7.2020 s prílohou, a to históriou transakcie na účte, vyjadrením žalobcu z 4.9.2020 s prílohou, a to úhradami žalovanej, písomnými podaniami žalobcu z 15.7.2020 a z 2.10.2020, vyjadrením žalovanej z 19.5.2020, vyjadrením žalovanej z 12.8.2020 spolu s prílohami - a to čestným prehlásením a tlačivom pre dokladovanie pomerov, vyjadrením žalovanej z 30.9.2020 a zistil nasledovný skutkový stav:

4. Medzi žalobcom ako spoločnosťou a žalovanou ako klientom bola dňa 25.9.2015 uzatvorená Zmluva o spotrebiteľskom úvere č.4509241198. Predmetom zmluvy bolo poskytnutie spotrebiteľského úveru žalovanej vo výške 4500,- eur. Klient bol povinný poskytnutý úver vrátiť, zaplatiť dohodnuté úroky a poplatky a plniť ďalšie povinnosti dohodnuté v zmluve. Úver bol žalovanej poskytnutý vo výške 4500,- eur pri ročnej úrokovej sadzbe 21,68 % p.a., RPMN predstavovala 24,20 %. Žalovaná sa zaviazala úver splatiť v 84 mesačných splátkach po 104,31 eur. Splatnosť mesačnej splátky bola 15. deň v mesiaci. Konečná splatnosť úveru bola 84 mesiacov po poskytnutí úveru, a to do 15. dňa v poslednom mesiaci. Celková čiastka splatná spotrebiteľom bola 8762,04 eur.

5. Podľa hlavy 5 § 1 Úverových zmluvných podmienok spoločnosti Home Credit Slovakia a.s., platných od 01.10.2014, úver musí klient splácať riadne a včas v stanovených mesačných splátkach. Počet, výška a termín splatnosti jednotlivých splátok sú uvedené v zmluve. Jednotlivé splátky sa skladajú z príslušnej časti úverovej istiny a úrokov a úhrady za poistenie (ďalej iba „splátka“), ak nie je v zmluve alebo v týchto úverových podmienkach uvedené inak. Neoddeliteľnou súčasťou zmluvy je splátkový kalendár obsahujúci rozpis jednotlivých splátok pričom, splátkový kalendár bude zaslaný po uzatvorení zmluvy.

6. Z výpisu čerpania splátok a úhrad predloženého spolu so žalobou vyplýva, že žalovaná uhradila k predmetnému úveru sumu 4037,96 eur. Podľa výpisu čerpania splátok a úhrad z 7.7.2020 vyplýva, že žalovaná uhradila k predmetnému úveru sumu 4184,81 eur.

7. Z výzvy k splateniu celého úveru zo dňa 28.3.2019 vyplýva, že žalobca v dôsledku omeškania s úhradou záväzkov, vyplývajúcich z úveru číslo 4509241198 vyzval žalovanú k splateniu celého úveru čerpaného na základe tejto zmluvy. Na poštovú prepravu odovzdal žalobca výzvu adresovanú žalovanej dňa 29.3.2019.

8. Predžalobnou výzvou na zaplatenie dlhu z 18.10.2019 žalobca žalovanú vyzval na úhradu sumy 3564,86 eur, a to do 7 dní od odoslania výzvy. Výzvu odovzdal žalobca na poštovú prepravu dňa 21.10.2019.

9. Žalovaná v odpore proti platobnému rozkazu zo dňa 2.1.2019 uviedla, že zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje obligatórne náležitosti v zmysle § 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch účinného v čase podpisu zmluvy a preto je bezúročná a bez poplatkov. Termín konečnej splatnosti úveru musí byť určený konkrétnym časovým okamihom zreteľne tak, aby spotrebiteľ mohol pred vstupom do takéhoto vzťahu zohľadniť aj dĺžku jeho riadneho trvania a tým uskutočniť najvhodnejšiu voľbu medzi viacerými úverovými produktmi (napr. rozsudok Krajského súdu Banská Bystrica zo dňa 10.12.2012 sp. zn. 16Co/315/2012, rozsudok Krajského súdu Trnava zo dňa 22.05.2013 sp. zn. 17Co/151/2012), Zmluva musí obsahovať termín konečnej splatnosti úveru. Údaj, o konečnej splatnosti formulovaný ako „Termín konečnej splatnosti 84 mesiacov po poskytnutí úveru, a to do 15 dňa v poslednom mesiaci“ je nedostačujúci, navyše ak absentuje splátkový kalendár, nie je jednoznačne jasné, čo je dátum poslednej mesačnej splátky. Takýto právny názor potvrdzuje aj rozsudok Krajského súdu Žilina zo dňa 30.01.2018 sp. zn. 5Co/369/2017. Taktiež uvedenie presného termínu konečnej splatnosti úveru potvrdzuje rozsudok Krajského súdu Trnava zo dňa 24.01.2018 sp. zn. 25Co/20/2017. Žalobca v žalobnom návrhu uvádza, že v zmysle Hlavy Obchodných podmienok s názvom Ukončenie zmluvy dňa 28.03.2019 pristúpil k zosplateniu budúcich splátok úveru a zároveň poskytol 15 dňovú lehotu na dobrovoľnú úhradu celej dlžnej sumy, ktorá uplynula 12.04.2019. Vzhľadom na to, že ide o spotrebiteľský právny vzťah, žalobca by postupoval v súlade so zákonom, ak by najskôr vyzval žalovaného na úhradu omeškaných splátok a zároveň ho upozornil, že ak v stanovenej lehote neuhradí omeškané splátky pristúpi k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti. Uvedené vyplýva z ustanovenia § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka. Uvedený právny názor o neplatnosti vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru potvrdzuje rozsudok Krajského súdu Žilina zo dňa 26.04.2018 sp. zn. 10Co/84/2018. Taktiež žalobca sa odvoláva na ustanovenie Hlavy 6 Obchodných podmienok s názvom Ukončenie zmluvy, v zmysle ktorého bol oprávnený vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru. Súd SR v spotrebiteľských sporoch už viackrát potvrdil, že súčasťou zmluvy môže byť len dokument s ktorým bol spotrebiteľ vopred oboznámený a dokument na ktorom je podpis spotrebiteľa. Z uvedeného dôvodu sa žalovaný nemôže odvolávať na Hlavu 6 Obchodných podmienok s názvom Ukončenie zmluvy, s ktorými nebol žalobca oboznámený pred podpisom zmluvy. Uvedené potvrdil napr. Krajský súd Košice vo svojom rozhodnutí zo dňa 10.02.2015 sp. zn. 6Co/396/2014. Keďže žalobca nepostupoval pri vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru v zmysle § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka, žalobca nie je oprávnený požadovať jednorazové splatenie dlhu. Žalobca nemá nárok na neuhradené splátky, ktorých zročnosť nastala od 1. splátky po splátku zročnú bezprostredne tri roky späťne od doručenia žalobného návrhu, tieto splátky neboli uhradené sú premičané a zároveň žalobca nemá nárok na splátky, ktorých zročnosť nastala po podaní žaloby, keďže v tejto časti bola žaloba podaná predčasne.

10. Žalobca vo vyjadrení k odporu proti platobnému rozkazu uviedol, že považuje závery žalovaného za nepravdivé a poukazuje na ustanovenie úverovej zmluvy, ktoré je 2. uvedené na 2. strane zmluvy: „Za splnenia dohodnutých podmienok (najmä v prípade porušenia Vašich zmluvných povinností nám musíte celý čerpaný úver na požiadanie splatiť (tzv. zosplatenie úveru).“ Žalobca predložil súdu výzvu, ktorú adresoval žalovanému dňa 03.03.2019 a upozornil ho na možnosť zosplatenia budúcich splátok. S ohľadom na uvedené žalobca upriamuje pozornosť na skutočnosť, že strata výhody splátok je dohodnutá v úverovej zmluve a pred samotným zosplatením bol žalovaný na túto možnosť upozornený. Ustanovenie § 9 ods. 2 písm. f) ZoSÚ vyžaduje uvedenie termínu konečnej splatnosti, nie dátumu splatnosti. Podľa právnej teórie pojem termín predstavuje pevný bod, ktorý ale nemusí byť určený konkrétne, napr. dátumom, ak je možné ho určiť na základe výkladových pravidiel. Z určenia konečnej splatnosti v úverovej zmluve možno jednoznačne vyvodiť, kedy bude úver konečne splatný, a preto napĺňa obsah pojmu termín. Preto pokiaľ je údaj o termíne konečnej splatnosti požadovaný zákonom uvedený dostatočne určito a zrozumiteľne, nemôže ísť o chýbajúcu náležitosť. Žalobca poukázal na Rozsudok Súdneho dvora EÚ zo dňa 09.11.2016 vo veci Home Credit Slovakia a. s. C-42/15, ktorý

analyzoval účel uvádzania termínu splátok v zmluve o spotrebiteľskom úvere. Žalobca tiež poukázal na uznesenie Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 3 Co 56/2017, uznesenie Krajského súdu v Nitre sp. zn. 25 Co 400/2017, uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 15 Co 75/2017, rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 13 Co 23/2016.

11. Žalobca výzvou z 3.3.2019 vyzval žalovanú na úhradu sumy 355,84 eur s tým, že v prípade ďalšieho omeškania bude po splnení podmienok podľa § 53 ods. 8 Občianskeho zákonníka požadovať okamžité splatenie celého úveru. Výzvu žalobca odovzdal na poštovú prepravu dňa 5.3.2019.

12. Žalovaná vo vyjadrení z 19.5.2020 uviedla, že v zmysle § 4 ods. 1 písm. d) zákona č. 129/2010 Z. z. účinného v čase podpisu zmluvy o úvere: „Veriteľ alebo finančný agent je povinný v dostatočnom časovom predstihu pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo pred prijatím ponuky o spotrebiteľskom úvere poskytnúť spotrebiteľovi v súlade so zmluvnými podmienkami ponúkanými veriteľom alebo požiadavkami spotrebiteľa informácie o dobe trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termíne konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru.“ Predmetná zmluva neobsahuje jednoznačný údaj o termíne konečnej splatnosti, na základe čoho nebolo objektívne možné zistiť rozsah záväzku žalovaného.“ Poukázala 4. bod výroku na Rozsudok Súdneho dvora EU z 09.11.2016 vo veci C-42/15. Zmluva neuvádza presný dátum poskytnutia úveru a tiež presný a jednoznačný dátum prvej mesačnej splátky a preto nie je možné určiť termín konečnej splatnosti úveru. Uvedený právny názor potvrdil vo svojom rozsudku Krajský súd Trnava zo dňa 10.12.2019 sp. zn. 25Co/27/2019. Podľa názoru žalovaného zmluva o úvere je bezúročná a bez poplatkov, pretože neobsahuje obligatórnu náležitosť v zmysle § 9 ods. 2 písm. j) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a to: „podmienky, ktoré upravujú uplatňovanie úrokovej sadzby, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,“ a tiež obligatórnu náležitosť v zmysle § 9 ods. 2 písm. j) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a to: „všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov“. Krajský súd Prešov vo svojom rozsudku zo dňa 26.08.2019 sp. zn. 8Co/49/2019, opätovne uviedol nasledovný právny názor: „Ak zákon vyžaduje v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvádzať všetky predpoklady použité na výpočet RPMN je nepochybné, že do kategórie týchto predpokladov je potrebné zaradiť i matematický výpočet, na základe ktorého veriteľ dospeje k určitej výške RPMN. Ako inak by spotrebiteľ mohol preveriť správnosť takéhoto výpočtu RPMN, ako jednej z podstatných náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere umožňujúcej posúdiť výhodnosť úveru, čo nepochybne má zásadný vplyv na jeho rozhodnutie vstúpiť do úverového vzťahu s veriteľom. S nesprávne uvedenou RPMN v neprospech spotrebiteľa zákon č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy v ust. § 11 ods. 1 písm. d) spája následok v podobe bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru. Žalovaný napriek tomu, že zo strany žalobcu bola predložená výzva v zmysle § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka zotrvať na všetkých doterajších vyjadreniach, v zmysle ktorých neboli splnené podmienky pre vyhlásenie mimoriadnej splatnosti dlhu v zmysle § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka, nakoľko z výzvy k splateniu celého úveru nie je zrejme pre omeškание s ktorou mesačnou splátkou bola vyhlásená mimoriadna splatnosť úveru. Uvedené potvrdil vo svojom rozhodnutí Krajský súd Prešov zo dňa 28.06.2018 sp. zn. 6Co/26/2017. Teleologickým a jazykovým výkladom právnej normy zakotvenej v ustanovení § 565 Občianskeho zákonníka dospějeme k záveru, že zákonodarca jednoznačne vyžaduje dohodu ako dvojstranný právny úkon, kde bude jednoznačne uvedené, že v prípade omeškания s ktoroukoľvek splátkou, je veriteľ oprávnený vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru a teda žiadať o vrátenie doteraz nesplateného dlhu jednorazovo a teda nie už v splátkach. Žalovaný ako spotrebiteľ bol síce v zmluve o úvere poučený o svojej povinnosti splatiť celý čerpaný úver za splnenia dohodnutých podmienok (najmä v prípade porušenia zmluvných povinností), samotná dohoda o práve veriteľa vyhlásiť predčasnú splatnosť úveru je len súčasťou úverových zmluvných podmienok žalobcu, ktoré však nie sú podpísané zmluvnými stranami a teda netvoria neoddeliteľnú súčasť zmluvy. Poukázala § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Na základe uvedených skutočností neboli splnené podmienky pre vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru v zmysle § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka. V ostatnom sa žalovaný pridrižiava všetkým doterajším vyjadrením. Na základe uvedených skutočností žalovaný navrhol, aby súd umožnil žalovanému uhrádzať dlžnú sumu, ktorá je v súlade so zákonom v mesačných splátkach po 50 eur a priznal žalovanému právo na náhradu trov konania podľa pomeru úspechu vo vyššie uvedenej právnej veci.

13. Žalobca v podaní doručenom súdu dňa 7.7.2020 uviedol, že poukazuje na prílohu tohto podania „Výpis čerpania, splátok a úhrad“, z ktorého vyplýva, že žalovanému bolo poskytnutých 4.500,00 eur a do dňa 07. 07. 2020 uhradil žalobcovi sumu 4.184,81 eur. Žalovaný nehradil žiadne zmluvné pokuty alebo poplatky. Žalovaný mal plniť jednotlivé splátky ku 15. dňu v mesiaci, s konečnou splatnosťou ku dňu 15.10.2022. Žalobca poukázal na ustanovenie úverovej zmluvy bod 29 až 39, kde sú uvedené predpoklady pre výpočet RPMN s odkazom, že RPMN bolo vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia tejto zmluvy, t.j. má sa za to, že úver bol v prípade výplaty v hotovosti poskytnutý v deň podpisu zmluvy a v prípade výplaty na bankový účet klienta tretí deň po dni jej podpisu. Žalobca poukázal na ustanovenia úverovej zmluve bod 11. až 27., kde sú uvedené požadované informácie, podľa ktorých žalobca posúdil bonitu žalovaného. Žalovaný uhradil žalobcovi riadne a včas 37. splátok, a teda v čase poskytnutia úveru bola jeho bonita v poriadku. Žalobca predložil konajúcemu súdu listiny, z ktorých vychádzal pri skúmaní bonity žalovaného, a to Interný dokument o posúdení bonity a Úverovú správu z registrov dlžníkov.

14. Žalovaná v podaní z 9.7.2020 uviedla, že ako spotrebiteľ bola síce v zmluve o úvere poučená o svojej povinnosti splatiť celý čerpaný úver za splnenia dohodnutých podmienok (najmä v prípade porušenia zmluvných povinností), samotná dohoda o práve veriteľa vyhlásiť predčasnú splatnosť úveru je len súčasťou úverových zmluvných podmienok žalobcu, ktoré však nie sú podpísané zmluvnými stranami a teda netvoria neoddeliteľnú súčasť Zmluvy a preto neboli splnené podmienky pre platné vyhlásenie mimoriadnej splatnosti dlhu v zmysle § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka. Žalovaná zároveň predložila výpis z účtu preukazujúci úhrady vo vyššie uvedenej právnej veci, ktoré doposiaľ neboli zohľadnené v prebiehajúcom konaní vo vyššie uvedenej právnej veci, v časti ktorých by mal žalobca vziať žalobný nárok čiastočne späť a pre prípad späťvzatia, žalovaná súhlasí s čiastočným späťvzatím. Na základe uvedených skutočností žalovaný navrhuje, aby súd umožnil žalovanej uhrádzať dlžnú sumu, ktorá je v súlade so zákonom v mesačných splátkach vo výške 50 eur splatných k 27. dňu v mesiaci pod stratou výhody splátok v prípade omeškania s ktoroukoľvek splátkou a priznal žalovanej právo na náhradu trov konania podľa pomeru úspechu vo vyššie uvedenej právnej veci.

15. Podľa žalovanej predloženej histórie transakcií za obdobie 1.11.2019 až 8.7.2020, žalovaná uhradila ma účet právneho zástupcu žalobcu dňa 7.11.2019 sumu 29,55 eur, dňa 28.11.2019 sumu 29,55 eur, dňa 7.1.2020 sumu 29,55 eur, dňa 31.1.2020 sumu 29,55 eur, dňa 21.4.2020 sumu 24,47 eur, dňa 9.6.2020 sumu 33,73 eur.

16. Žalobca v podaní doručenom súdu dňa 15.7.2020 uviedol, že sa nebráni tomu, aby žalovaná bola zaviazaná na úhradu dlžnej istiny a príslušenstva formou mesačných splátok vo výške 50,- eur, pod následkom straty výhody splátok.

17. Žalobca v podaní doručenom súdu dňa 4.9.2020 uviedol, že po podaní žaloby obdržal na úhradu dlhu žalovaného sumu 117,30 eur. Žalobca berie žalobný návrh pre správanie žalovaného v časti 117,30 eur s prísl. späť a žiada konanie v tejto časti zastaviť. Navrhol konanie v časti 117,30 eur s prísl. a zaviazat žalovanú na povinnosť uhradiť žalobcovi sumu 3 262,53 eur a úrok z omeškania 5,00 % ročne zo sumy 3 289,48 eur od 13.4.2019 do 24.4.2019, úrok z omeškania 5,00 % ročne zo sumy 3 281,93 eur od 25.4.2019 do 23.5.2019, úrok z omeškania 5,00 % ročne zo sumy 3 274,38 eur od 24.5.2019 do 27.6.2019, úrok z omeškania 5,00 % ročne zo sumy 3 259,53 eur od 28.6.2019 do 2.8.2019, úrok z omeškania 5,00 % ročne zo sumy 3 259,53 eur od 3.8.2019 do 4.9.2019, úrok z omeškania 5,00 % ročne zo sumy 3 244,45 eur od 5.9.2019 do 1.10.2019, úrok z omeškania 5,00 % ročne zo sumy 3 214,90 eur od 2.10.2019 do 9.11.2019, úrok z omeškania 5,00 % ročne zo sumy 3 095,83 eur od 10.11.2019 do zaplataenia a nahradiť trovy konania. K podaniu priložil prehľad úhrad zo strany žalovanej v období od 30.10.2015 do 10.6.2020, z ktorého je zrejme, že žalovaná celkovo uhradila sumu 4184,81 eur.

18. V podaní z 30.9.2020 žalovaná navrhla, aby jej súd umožnil uhrádzať dlžnú sumu, ktorá je v súlade so zákonom v mesačných splátkach vo výške 50 eur splatných k 27. dňu v mesiaci pod stratou výhody splátok v prípade omeškania s ktoroukoľvek splátkou a priznal žalovanej právo na náhradu trov konania podľa pomeru úspechu vo vyššie uvedenej právnej veci

19. Podľa § 497 Obchodného zákonníka zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

20. Podľa § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka, výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

21. Ako vyplýva z § 39 Občianskeho zákonníka, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

22. V zmysle § 52 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

23. Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

24. Ako vyplýva z § 53 ods. 2, ods. 3 Občianskeho zákonníka za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

25. Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

26. Zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon alebo osobitné predpisy na ochranu spotrebiteľa priznávajú, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší. ( § 54 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka ).

27. V zmysle § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch (ďalej len zákon o spotrebiteľských úveroch), spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

28. Podľa § 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti: a) druh spotrebiteľského úveru,

b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je spotrebiteľský úver ponúkaný alebo zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavieraná prostredníctvom finančného agenta, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,

c) adresu veriteľa, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,

d) meno, priezvisko, dátum narodenia, rodné číslo a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,

e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,

f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,

- g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,
- h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,
- i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,
- j) odplatu podľa osobitných predpisov, 18aa)
- k) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,
- l) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,
- m) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- n) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny,
- o) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť,
- p) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- q) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,
- r) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,
- s) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe,
- t) informácie o právach podľa § 15 a podmienky ich uplatnenia,
- u) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16,
- v) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- w) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- x) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu,
- y) názov a adresu príslušného orgánu dohľadu podľa § 23,
- z) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrtrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrtrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrtrok.
- aa) názov zmluvy, ktorý obsahuje slová spotrebiteľský úver v príslušnom gramatickom tvare.

29. Ako vyplýva z citovaného ust. § 11 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

- a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1,
- b) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až l), s), z) a aa),
- c) zmluva o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadanie alebo do troch mesiacov, neobsahuje náležitosti podľa § 10 ods. 1 alebo

d) v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa,  
e) veriteľ spotrebiteľský úver poskytne finančnými prostriedkami v hotovosti.

30. Ako vyplýva z § 517 ods. 1 Občianskeho zákonníka dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení.

31. V zmysle § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis. Týmto vykonávacím predpisom je nariadenie vlády SR č. 87/1995 Z. z., ktorý vo svojom §3 stanovuje, že výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

32. Podľa §145 ods. 2 CSP zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) ak je žaloba vzatá späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví. O čiastočnom späťvzati žaloby rozhodne súd v rozhodnutí vo veci samej.

33. Súd konanie nezastaví, ak žalovaný so späťvzatím žaloby z vážnych dôvodov nesúhlasí. Na nesúhlas žalovaného so späťvzatím žaloby sa neprihliada, ak dôjde k späťvzatiu žaloby skôr, než sa začalo predbežné prejednanie sporu podľa § 168 alebo pojednávanie. ( § 146 ods. 1 CSP ).

34. Nakoľko v podaní doručenom súdu dňa 4.9.2020 žalobca vzal žalobu späť v časti o zaplatenie sumy 117,30 eur z dôvodu čiastkovej platby žalovanou po podaní žaloby, ako úroku z omeškania z uvedenej sumy od 10.11.2019, a to pred prvým pojednávaním, súd v tejto časti konanie zastavil.

35. Z vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že medzi žalobcom ako spoločnosťou a žalovanou ako klientom bola dňa 25.9.2015 uzatvorená Zmluva o spotrebiteľskom úvere č.4509241198. Predmetom zmluvy bolo poskytnutie spotrebiteľského úveru žalovanej vo výške 4500,- eur. Klient bol povinný poskytnutý úver vrátiť, zaplatiť dohodnuté úroky a poplatky a plniť ďalšie povinnosti dohodnuté v zmluve. Úver bol žalovanej poskytnutý vo výške 4500,- eur pri ročnej úrokovej sadzbe 21,68 % p.a., RPMN predstavovala 24,2 %. Žalovaná sa zaviazala úver splatiť v 84 mesačných splátkach po 104,31 eur. Splatnosť mesačnej splátky bola 15. deň v mesiaci. Konečná splatnosť úveru bola 84 mesiacov po poskytnutí úveru, a to do 15. dňa v poslednom mesiaci. Celková čiastka k zaplateniu bola 8762,04 eur. Žalovaná uhradila k uvedenej zmluve celkovo sumu 4184,81 eur.

36. V tomto prípade ide o spotrebiteľskú zmluvu v zmysle § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, pretože ju uzatváral žalobca ako dodávateľ a žalovaná ako spotrebiteľ, pričom obsah zmlúv bol daný žalobcom bez možnosti žalovanej privodiť akúkoľvek zmenu, preto je potrebné predmetný právny vzťah posúdiť podľa príslušných ustanovení Občianskeho zákonníka. Súd má za to, že tým, že na daný právny vzťah bol použitý režim Obchodného zákonníka, došlo by k znevýhodneniu postavenia žalovanej ako spotrebiteľa v danom právnom vzťahu.

37. Súd v danej súvislosti poukazuje aj na skutočnosť, že Slovenská republika ako člen Európskej únie je povinná plniť záväzky vyplývajúce z tohto členstva. Členské štáty Únie sú povinné zabezpečiť, aby nekalé podmienky použité v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľom zo strany predajcu alebo dodávateľa podľa ich vnútroštátneho práva, neboli záväzné pre spotrebiteľa a aby zmluva bola podľa týchto podmienok naďalej záväzná pre strany, ak je jej ďalšia existencia možná bez nekalých podmienok (čl. 6 Smernice Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, ďalej len „smernica“).

38. Nepochybne zmluva uzavretá medzi stranami sporu je teda spotrebiteľskou zmluvou v zmysle zákona o ochrane spotrebiteľa, pričom tento výklad je v súlade aj s komunitárnou úpravou ochrany spotrebiteľa v zmysle smernice Rady 93/13/EHS zo dňa 5.4.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách. Pri závere o tom, že spornú zmluvu je potrebné považovať za spotrebiteľskú zmluvu, je potrebné na ňu aplikovať ustanovenia Občianskeho zákonníka.

39. Pre spotrebiteľskú zmluvu je charakteristické, že spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom, ktorým je najčastejšie predávajúci, za zmluvných podmienok, ktoré si vopred určil dodávateľ, pričom spotrebiteľ nemá možnosť tieto podmienky individuálne ovplyvniť. Občiansky zákonník podrobnejšie špecifikuje všeobecné pravidlá pre dojednanie podmienok v spotrebiteľských zmluvách a výslovne ustanovuje, že takéto ustanovenia v zmluvách, ktoré spôsobujú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa sú neprijateľné, a preto neplatné. Vychádza sa z toho, že predovšetkým spotrebiteľ v dobrej viere uzatvára zmluvu s dodávateľom, od ktorého sa očakáva, že vzhľadom na jeho podnikanie a ponúkaný tovar a služby koná profesionálne a v súlade s poctivým prístupom k podnikaniu. Predpokladá sa, že dodávateľ má vedomosti a skúsenosti a oproti spotrebiteľovi vystupuje ako zvýhodnený účastník zmluvného vzťahu založeného spotrebiteľskou zmluvou.

40. Ustanovenie § 53 Občianskeho zákonníka sa týka iba podmienok, ktoré zákon označuje za neprijateľné. Ide o podmienky, ktoré sú nečestné, neslušné, hrubo poškodzujúce spotrebiteľa a preto ich použitie zákon sankcionuje absolútnou neplatnosťou. Vyjadruje snahu, aby dodávateľ v spotrebiteľských zmluvách pristupoval k tvorbe podmienok v súlade s dobrými mravmi. Je potrebné dodať, že spotrebiteľ z povahy veci v súčasných podmienkach štandardizácie produktov bežnej spotreby, ako aj zmluvných podmienok, má iba fiktívnu možnosť ovplyvniť podstatu zmluvných podmienok, ktoré sú mu zo strany dodávateľa predložené, pričom často vzhľadom na ich rozsiahlosť a použitú právnu terminológiu nemá možnosť, či už ich vôbec prečítať, resp. pochopiť ich obsah. Ide teda o zákonný zákaz používania neprijateľných podmienok, ktoré vyvolá právoplatné súdne rozhodnutie a dodávateľ je povinný zdržať sa ich používania. Ochrana spotrebiteľa sa týka iba formulárových zmlúv, ktoré sú uzatvárané na základe predbežne formulovaného zmluvného formulára, ktorý má dodávateľ vopred pripravený a ktorý používa v dvoch alebo viacerých prípadoch, pričom spotrebiteľ spravidla obsah zmluvy nemezí.

41. Súd je toho názoru, že akékoľvek ustanovenie zmluvy, v rozpore s § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka zhoršuje postavenie žalovanej ako spotrebiteľa, v prípade, že výlučnou aplikáciou Obchodného zákonníka prakticky vylučuje použitie ust. Občianskeho zákonníka o premičaní. Paušálne uprednostnenie Obchodného zákonníka by malo na spotrebiteľov nepriaznivé následky hraničiace až s neprístupnosťou k občianskym právam, ktoré priznáva Občiansky zákonník na rozdiel od Obchodného zákonníka.

42. Popretím úveru ako absolútneho obchodu sa nemôže rozumieť stav, ak súd aplikuje ustanovenie § 54 ods. 1 OZ, ktoré má svoj obsah a ktorým zákonodarca sledoval dôležitý cieľ v spotrebiteľských zmluvách bez ohľadu na typ zmluvy, teda aj v prípade absolútnych obchodov (absolútne obchody sú vzťahy regulované Obchodným zákonníkom bez ohľadu na povahu účastníkov zmluvy). Zo žiadneho ustanovenia zákona nevyplýva, že by z pôsobnosti ustanovenia § 54 ods. 1 OZ boli vylúčené niektoré typy spotrebiteľských zmlúv. Teda ustanovenie § 54 ods. 1 OZ reguluje aj absolútne obchody.

43. Zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie (§ 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka). Ustanovenie § 54 ods. 1 OZ je ustanovením lex specialis s dopadom na všetky spotrebiteľské zmluvy, a teda aj na odložené platby v spotrebiteľských vzťahoch vrátane úverov.

44. Ustanovenie § 54 ods. 1 OZ preto treba vykladať tak, že v prípade dualistickej právnej úpravy inštitútov súkromného práva sa na spotrebiteľské právne vzťahy nepoužije obchodné právo (Obchodný zákonník), ak aplikáciou konkrétnej zmluvnej podmienky by sa postavenie spotrebiteľa oproti občianskoprávnej úprave zhoršilo. Ustanovenie § 54 ods. 1 je dôsledkom transpozície čl. 8 smernice. Smernica síce neharmonizuje dualistické právne úpravy inštitútov súkromného práva, no na druhej strane nebráni ani regulácii, akú predstavuje ustanovenie § 54 ods. 1 OZ a ktoré bráni akémukoľvek zhoršeniu postavenia spotrebiteľa oproti Občianskemu zákonníku, § 54 ods. 1 OZ. (porov. tiež uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 25.1.2011 sp. zn. 5 M Cdo 20/2009).“

45. V predmetnej zmluve o úvere nie sú dostatočne konkretizované jednotlivé predpoklady pre výpočet RPMN tak, aby z nich bolo možné dospieť k údaju 24,2%. Pochybnosti o správnosti uvedeného údaja vznikajú práve z dôvodu, že v zmluve nie je presne uvedený dátum čerpania peňažných prostriedkov, pričom ako sám žalobca uvádza, tento údaj sa môže meniť v závislosti od toho, či sa vyplatili prostriedky

žalovanej v hotovosti, alebo prevodom na účet. Z výpisu čerpania, splátok a úhrad je zrejmé, že k čerpaniu prostriedkov došlo až 29.9.2015.

46. V tejto súvislosti je potrebné zdôrazniť, že v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší. ( § 54 ods. 2 Občianskeho zákonníka ). Tiež je potrebné poukázať na interpretačné pravidlo citované v rozhodnutí Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 4 Obdo 45/2012 zo dňa 24. júna 2013, podľa ktorého „pri nejednoznačnom výklade akejkoľvek problematiky týkajúcej sa ochrany spotrebiteľa, je potrebné uprednostniť vždy ten výklad, ktorý sleduje záujem spotrebiteľa“.

47. V zmluve tak absentuje aj ďalšia podstatná náležitosť podľa ust. § 9 ods. 2 písm. k) zákona o spotrebiteľských úveroch v súvislosti s tam uvedenou RPMN, a to uvedenie všetkých predpokladov použitých na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov, na základe ktorých by bolo možné dospieť výpočtom k hodnote RPMN deklarovanej žalobcom.

48. Tu súd poukazuje na rozhodnutie Krajského súdu v Prešove sp.zn. 5Co/59/2017 zo dňa 11.05.2017, v ktorom konštatuje, že ide o jeden z najdôležitejších údajov pre spotrebiteľa, pretože zohľadňuje všetky náklady, ktoré musí spotrebiteľ na úver uhradiť, a preto je najlepším indikátorom posúdenia výhodnosti, či nevýhodnosti úveru.

49. Pri údají RPMN sa musia uviesť všetky predpoklady použité na jeho výpočet, teda nestačí len uvedenie jeho výšky. Obligatórnou náležitosťou zmluvy o spotrebiteľskom úvere je uvedenie predpokladov použitých pre výpočet RPMN aj podľa transformovanej smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23.04.2008, a to čl.10 ods. 2 písm. g) (porovnaj rozsudok Krajského súdu v Prešove sp.zn. 5Co/138/2018 z 27. 08. 2019).

50. Ak by prichádzali do úvahy rôzne hodnoty RPMN, napríklad v závislosti od dátumu čerpania úveru, nie je prípustné, aby bola vyjadrená ako rozpätie uvádzajúce najnižšiu a najvyššiu hodnotu, vždy musí ísť o jednu konkrétnu hodnotu.

51. Článok 10 ods. 2 písm. g) smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23. apríla 2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení smernice Rady 87/102/EHS, zmenenej smernicou Komisie 2011/90/EÚ zo 14. novembra 2011, sa má vykladať v tom zmysle, že bráni tomu, aby v zmluve o spotrebiteľskom úvere bola RPMN vyjadrená nie ako jedna konkrétna hodnota, ale ako rozpätie uvádzajúce najnižšiu a najvyššiu hodnotu. (Rozsudok Súdneho dvora EÚ z 19. 12. 2019 vo veci C-290/19, RN proti Home Credit Slovakia a.s.)

52. Podľa prepočtu súdu (výpočet súd realizoval prostredníctvom kalkulačky <<http://www.fininfo.sk/sk/kalkulacky/kalkulacka-rpmn>>) sa RPMN v danom prípade pohybovala od 23,71% (ak dátum poskytnutia úveru súd uviedol deň uzatvorenia zmluvy) po 23,81% (ak súd uviedol dátum skutočného čerpania úveru žalovanou dňa 29.9.2015). Súd pri tomto výpočte vychádzal z výšky úveru 4500 eur, výšky splátky úveru 104,31 eur pri ich počte 84.

53. V súvislosti s uvedeným je preto potrebné uviesť aj všetky adekvátne predpoklady použité na výpočet RPMN, ak zmluva umožňuje rôzne spôsoby čerpania úveru. Žalobca napriek výzve súdu (z 29.4.2020) nepreukázal, akým spôsobom dospel k výpočtu RPMN uvedenej v zmluve. Vo vyjadrení doručenom súdu 7.7.2020 poukázal iba na predpoklady uvedené v bode 29 až 39 zmluvy, avšak jednoznačne nepreukázal, ako na základe týchto predpokladov dospel k údaju o RPMN vo výške 24,2% a či všetky predpoklady slúžiace k tomuto výpočtu boli zrejmé z bodov 29 až 39 zmluvy. Žalobca teda nepresvedčil súd konkrétnym výpočtom o tom, že údaje uvedené v bodoch 29 až 39 zmluvy postačujú na výpočet RPMN uvedený v zmluve.

54. Žalobca nepredložil súdu ani štandardné európske informácie o spotrebiteľskom úvere, ktoré je dodávateľ povinný poskytnúť spotrebiteľovi ako informácie potrebné na porovnanie rôznych ponúk, v dostatočnom predstihu pred tým, ako sa spotrebiteľ zaviazne akoukoľvek zmluvou o úvere alebo ponukou, na základe podmienok úveru ponúkaných veriteľom, prípadne preferencií spotrebiteľa a informácií, ktoré spotrebiteľ poskytol, aby sa mohol s dobrou znalosťou veci rozhodnúť, či zmluvu o úvere uzavrie ( porovnaj Článok 5 ods. 1 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23.04.2008).

55. Uvedený dokument má tiež obsahovať ročnú percentuálnu mieru nákladov, znázornenú pomocou reprezentatívneho príkladu, v ktorom majú byť uvedené všetky predpoklady použité na výpočet tejto miery (porovnaj Článok 5 ods. 1 písm. g) smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23.04.2008).

56. Tu súd poukazuje na rozsudok Krajského súdu v Prešove sp.zn. 3CoCsp/28/2020 z 06. 10. 2020, kde sa preskúmavala obdobná zmluva žalobcu vo vzťahu k hotovostnému úveru a tiež absencia predpokladov pre výpočet RPMN: „Ak zákon vyžaduje v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvádzať všetky predpoklady použité na výpočet RPMN, je nepochybné, že do kategórie týchto predpokladov je potrebné zaradiť i matematický výpočet, na základe ktorého veriteľ dospel k určitej výške RPMN. Ako inak by spotrebiteľ mohol preveriť správnosť takéhoto výpočtu RPMN ako jednej z podstatných náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere umožňujúcej posúdiť výhodnosť úveru, čo nepochybne má zásadný vplyv na jeho rozhodnutie vstúpiť do úverového vzťahu s veriteľom. Je nemysliteľné od spotrebiteľa očakávať, aby len na základe údajov o RPMN uvedenej v zmluve mohol posúdiť správnosť tejto náležitosti zmluvy.“

57. Aj v prejednávanej veci v zmluve o spotrebiteľskom úvere chýba povinný údaj v zmysle ust. § 9 ods. 2 písm. k) zákona o spotrebiteľských úveroch účinného ku dňu uzatvorenia zmluvy spočívajúci v uvedení všetkých predpokladov použitých na výpočet RPMN. Matematický výpočet RPMN podľa vzorca uvedeného v prílohe k tomuto zákonu v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy nemožno označiť za jednoduchý. Je nemysliteľné od spotrebiteľa očakávať, aby len na základe údajov o RPMN uvedenej v zmluve mohol posúdiť správnosť tejto náležitosti. Bez príslušného matematického výpočtu, na základe ktorého veriteľ dospel k určitej výške RPMN, nie je spotrebiteľ schopný preveriť správnosť takéhoto výpočtu RPMN ako jednej z podstatných náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere umožňujúcej posúdiť výhodnosť úveru, čo nepochybne má zásadný vplyv na rozhodnutie spotrebiteľa vstúpiť do úverového vzťahu s dodávateľom.

58. V prejednávanej veci, ak by sa údaj o správnej RPMN dal vyrátať jednoduchým výpočtom tak, ako to žalobca udáva, teda iba z údajov v bodoch 29 až 39 zmluvy, mohli by tieto údaje postačovať pre záver, že všetky predpoklady sú v zmluve uvedené. V danom prípade však ani samotný žalobca v reakcii na výzvu súdu nepreukázal, akým výpočtom dospel k údajom o RPMN uvedenom v zmluve, o to viac sa žiada, aby bol konkrétny výpočet uvedený v samotnom zmluvnom formulári.

59. Úver je tak z uvedeného dôvodu bezúročný a bez poplatkov aj podľa § 11 ods. 1 písm. b) zákona o spotrebiteľských úveroch.

60. Z ustanovení zmluvy sa nedá jednoznačne určiť ani ďalšia obligatórna náležitosť zmluvy o spotrebiteľskom úvere, a to konečná splatnosť úveru. Táto sa totiž odvíja od dátumu poskytnutia úveru, pričom splátkový kalendár mal byť žalovanej zaslaný až po podpísaní zmluvy, čo vyplýva z hlavy 5, § 1 úverových podmienok predložených žalobcom.

61. V zmluve teda nie je adekvátne vyjadrený údaj o dobe trvania zmluvy a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru. Zákonné znenie neustanovuje výslovne formu, ako má byť stanovený termín konečnej splatnosti úveru, je však nepochybné, že uvedený údaj musí byť vyjadrený a určený jasne a zrozumiteľne. Zmluva neobsahuje žiadnu informáciu o tom, kedy nastáva konečná splatnosť spotrebiteľského úveru a kedy sa predmetná zmluva ukončuje, čím absentuje náležitosť podľa § 9 ods. 2 písm. f) zákona o spotrebiteľských úveroch. Zmluva uvádza údaj „lehota splatnosti 84 mesiacov po poskytnutí úveru a to do 15. dňa v poslednom mesiaci“, ktorý nemožno považovať za zrozumiteľnú informáciu pre priemerného spotrebiteľa, aby bez ťažkosti dokázal identifikovať deň, ktorým nastala konečná splatnosť spotrebiteľského úveru, resp. došlo k ukončeniu zmluvného vzťahu. Podľa zákona a ustálenej súdnej praxe sa vyžaduje vyjadrenie konečnej splatnosti konkrétnym dátumom alebo aby veriteľ konečnú splatnosť spotrebiteľského úveru špecifikoval na základe vstupných údajov prostredníctvom dátumu poskytnutia úveru spotrebiteľovi, splatnosti prvej splátky, frekvenciou, výškou a počtom splátok. Veriteľ nestanovil dostatočne objektívne a zrozumiteľné kritériá, aby priemerný spotrebiteľ si mohol termín konečnej splatnosti a ukončenia zmluvy sám z uvedených údajov odvodiť. V zmluve je len ťažko postrehnuteľné, kedy nastáva splatnosť prvej splátky spotrebiteľského úveru, pretože táto informácia

bola do predmetu zmluvy zakomponovaná veľmi malým písmom oproti ostatnému textu zmluvy, čo možno kvalifikovať aj ako nekalú obchodnú praktiku zo strany veriteľa, ktorá je neprijateľná.

62. V súvislosti s vyššie uvedeným názorom súd odkazuje na závery vyjadrené v rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici sp.zn. 13Co/222/2018 zo dňa 31. 10. 2019, kde sa jednalo o obdobnú zmluvu žalobcu, ako v prejednávanom prípade.

63. Z obsahu spisu v danej veci nevyplýva, že by k zmluve bol priložený splátkový kalendár a z obsahu úverových podmienok je zrejmé, že tento nebol k dispozícii spotrebiteľovi v čase podpisu úverovej zmluvy, ale žalobca ho spotrebiteľom zasielal až dodatočne. (hlava 5, § 1 úverových podmienok). Hlavný význam ust. § 9 ods. 2 písm. f) zákona o spotrebiteľských úveroch spočíva v tom, aby spotrebiteľ bol už pri podpise zmluvy informovaný, v akých termínoch, v akej výške, ako dlho je povinný plniť si svoje povinnosti zo zmluvy. Vyžaduje sa teda presná špecifikácia termínov splatnosti jednotlivých splátok a konečnej splatnosti celého úveru, ktorá je dodávateľom určená na základe vstupných údajov. V zmluve je v časti označenej Úver uvedené „termín konečnej splatnosti 84 mesiacov po poskytnutí úveru, a to do 15. dňa v poslednom mesiaci“. Takto označená splatnosť vyžaduje od spotrebiteľa pravný výpočet pre zistenie termínu konečnej splatnosti úveru. Konečná splatnosť úveru sa zároveň odvíja od poskytnutia úveru, pričom spotrebiteľ pri uzavretí zmluvy nevie, kedy mu bude úver poskytnutý. Termín poskytnutia úveru zo samotného textu zmluvy nevyplýva, údaj o tom, kedy je úver poskytnutý obsahujú len úverové zmluvné podmienky spoločnosti (hlava 4, § 1 Plnenie zo zmluvy), pričom tento termín sa rôzni od spôsobu poskytnutia úveru. V prípade poskytnutia úveru na bankový účet sa v zmysle zmluvných podmienok za okamih poskytnutia úveru považuje tretí deň od odoslania predmetnej čiastky z účtu spoločnosti na bankový účet určený klientom, pričom nie je zrejmé, ako sa klient má dozvedieť, kedy bola predmetná čiastka z účtu spoločnosti odoslaná. Uvedené platí i vo vzťahu k určeniu termínu splatnosti jednotlivých mesačných splátok, keď spôsob výpočtu termínov splatnosti splátok je zároveň určený len odkazom na drobné písmo v texte zmluvy.

64. V súvislosti s vyššie uvedeným súd odkazuje na rozsudok Krajského súdu v Žiline sp.zn. 8Co/158/2019 z 30. 10. 2019, ktorý sa zaoberal absenciou obligatórnej náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. f) zákona o spotrebiteľských úveroch v obdobnej zmluve žalobcu. Úver je tak bezúročný a bez poplatkov podľa § 11 ods. 1 písm. b) zákona o spotrebiteľských úveroch.

65. Pokiaľ ide o absenciu obligatórnych náležitostí podľa § 9 ods. 2 písm. l) zákona o spotrebiteľských úveroch účinného ku dňu uzavretia zmluvy (predtým § 9 ods. 2 písm. k) zákona), teda výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, je potrebné uviesť v súvislosti s nejasným určením splatnosti 1. splátky úveru („prvá splátka je splatná po mesiaci od dátumu poskytnutia úveru“) a od tejto skutočnosti odvodeným dátumom splatnosti ďalších splátok, že v zmluve nie sú jednoznačne určené ani termíny splátok istiny, úrokov a poplatkov. Najmä ak samotný splátkový kalendár, ktorý je neoddeliteľnou súčasťou zmluvy (hlava 5, §1 úverových podmienok) bola žalovanej zaslaný až po uzavretí zmluvy. Teda v čase podpisu žalovaná nemala k dispozícii túto neoddeliteľnú časť zmluvy. Úver je tak možné považovať za bezúročný a bez poplatkov aj z tohto dôvodu.

66. Keďže žalobca má v danom prípade na základe predmetných úverových zmlúv nárok iba na istinu úverov bez úroku z dôvodov uvedených vyššie (spotrebiteľský úver je bez úrokov a bez poplatkov), žalovanú tak súd zaviazal na úhradu nesplatenej istiny úveru v sume 315,19 eur, predstavujúcej rozdiel medzi poskytnutým úverom vo výške 4500,- eur a úhradami žalovanej vo výške 4184,81 eur, v časti o zaplatenie sumy 117,30 eur konanie zastavil a vo zvyšnej časti súd žalobu žalobcu zamietol. Žalovaná uhradila do podania žaloby do 8.11.2019 spolu sumu 4037,96 eur, ako je to zrejmé z výpisu čerpania a splátok a úhrad pripojeného k žalobe, ďalej dňa 29.11.2019, teda ešte pred podaním žaloby sumu 29,55 eur, čo však žalobca v žalobe ani v neskoršom čiastočnom späťvzati nezohľadnil a nakoniec sumu 117,30 eur po podaní žaloby, a to plátbami v sume 29,55 eur dňa 8.1.2020, v sume 29,55 eur dňa 3.2.2020, v sume 24,47 eur dňa 22.4.2020, v sume 33,73 eur dňa 10.6.2020.

67. Všeobecnou požiadavkou toho, aby bolo možné písomnosť považovať za doručení je, aby adresát mal objektívnu možnosť sa s touto oboznámiť. Pokiaľ je obsahom zásielky právny úkon, potom sa zásielka považuje za doručení najmä jej prevzatím, ale aj vtedy, ak jej adresát bude mať objektívnu možnosť oboznámiť sa s obsahom prejavu vôle v ňom vyjadrenej, t.j. akonáhle sa dostane prejav vôle do sféry jeho dispozície(uznesenie Najvyššieho súdu SR z 28. januára 2011, sp. zn. 5 Cdo 129/2010).

68. Slovné spojenie „dostane do sféry jeho dispozície“ nemožno vykladať v zmysle procesných predpisov. Je ním treba rozumieť konkrétnu možnosť neprítomnej osoby oboznámiť sa s jej adresovaným právnym úkonom. Právna teória a súdna prax za takú možnosť považuje nielen samotné prevzatie písomného hmotnoprávneho úkonu adresátom, ale aj tie prípady, keď doručením listu alebo telegramu obsahujúceho prejav vôle do bytu adresáta či do jeho poštovej schránky, príp. i vhozením oznámenia o uložení takej zásielky do poštovej schránky adresát úkonu nadobudol objektívnu možnosť oboznámiť sa s obsahom zásielky. Pritom nie je nevyhnutné, aby sa adresát skutočne oboznámil s obsahom právneho úkonu. Stačí, ak mal objektívne príležitosť tak urobiť.

69. Jednostranný písomný prejav vôle je účinný voči adresátovi v okamihu, resp. dňom ocitnutia sa v jeho dispozičnej sfére a možnosťou adresáta oboznámiť sa s jeho obsahom (napr. vložením do poštovej schránky v mieste bydliska adresáta, ak sa tam zdržiava). Nie je prípadne rozhodné, že sa adresát nedozvedel v tento deň o obsahu právneho úkonu (Uz NS ČR z 26. 4. 2007, sp. zn. 28 Cdo 1334/2006).

70. Jednotlivé výzvy zo strany žalobcu zo dňa 18.10.2019, dňa 28.3.2019 ako aj dňa 3.3.2019 boli žalovanej žalobcom odosielané na adresu, ktorú uviedla už pri uzatváraní samotnej zmluvy a na ktorej sa stále zdržiava aj v čase rozhodovania súdu vo veci. Odoslanie predmetných listín žalobca preukázal poštovými podaciami hárkami o odoslaní zásielky 2. triedy. Zo žiadnych skutočností na strane žalovanej nevyplývalo, že by sa predmetné listiny nemali dostať do dispozičnej sféry žalovanej.

71. Žalobca dňa 3.3.2019 vyzval žalovanú na zaplatenie dlžných splatných splátok a zaslal výzvu s upozornením na možné zosplatenie celého úveru. Na pošte bola podaná výzva dňa 5.3.2019. Výzva sa tak dostala do dispozičnej sféry žalovanej. Žalobca následne dňa 28.3.2019 zosplatnil celý úver, pričom zaslal Oznámenie o zosplatnení žalovanej na základe preukázaného podacieho hárku dňa 29.3.2019, čím sa prejav jednostranného právneho úkonu - zosplatenie úveru dostal do dispozičnej sféry žalovanej. Súd mal za to, že boli splnené podmienky v zmysle § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka. Navyiac žalovaná, pri vyhlásení úveru za bezúročný a bez poplatkov, za súčasného povolenia splácať dlžnú sumu v splátkach po 50,- eur mesačne, je tak ako spotrebiteľka vo výhodnejšom postavení ako v prípade, že by mala uhrádzať zvyšok dlžnej sumy v splátkach podľa úverovej zmluvy v sume 104,31 eur.

72. Vo všeobecne prístupných Poštových podmienkach Slovenskej pošty, a.s. v časti Doporučené zásielky, Vnútroštátny styk v bode 1.1 sa uvádza, že doporučená zásielka -doporučený list 2. triedy sa dodáva v lehote prepravy, a to na druhý pracovný deň po dni podania. Súd tak vychádzal z predpokladu, že zásielka sa najneskôr 1.4.2019 nachádzala v dispozičnej sfére žalovanej, a to aj v prípade, že nebola vyzdvihnutá. Dňa 13.4.2019, od ktorého požaduje žalobca úrok z omeškania, tak už bola žalovaná v omeškaní s plnením celého dlhu.

73. Žalovaná sa s plnením svojho peňažného záväzku dostala do omeškania, zaviazal ju súd aj na zaplatenie úroku z omeškania z dlžnej sumy v žalobcom požadovanej výške 5,00% ročne, ktorá výška je v súlade s príslušnými ustanoveniami Občianskeho zákonníka v spojení s nariadením vlády z jednotlivých súm po zohľadnení jednotlivých platieb žalovanej v dňoch 23.4.2019 v sume 7,55 eur, 22.5.2019 v sume 7,55 eur, 26.6.2019 v sume 29,55 eur, 1.8.2019 v sume 29,55 eur, 3.9.2019 v sume 29,55 eur, 30.9.2019 v sume 29,55 eur, 8.11.2019 v sume 29,55 eur, 29.11.2019 v sume 29,55 eur, 8.1.2020 v sume 29,55 eur, 3.2.2020 v sume 29,55 eur, 22.4.2020 v sume 24,47 eur a 10.6.2020 v sume 33,73 eur. Úrok z omeškania súd žalobcovi priznal vždy do dňa úhrady časti dlžnej sumy, nie až od nasledujúceho dňa, ako to požadoval žalobca a vo zvyšnej časti nárok na úrok z omeškania zamietol. Za deň nasledujúci po dni, kedy žalovaná vykonala čiastočnú úhradu už žalobcovi nepatrí nárok na úrok z omeškania, nakoľko v tento deň už nebola žalovaná v omeškaní s časťou dlžnej sumy, ktorú predošlý deň uhradila.

74. Keďže ide o spotrebiteľskú zmluvu, výšku úroku súd priznal s poukazom na ust. § 517, ods. 2 Občianskeho zákonníka a § 3 Nariadenia Vlády SR č. 87/95 Z.z. V dňoch od 13.4.2019 do 11.6.2020 bola základná úroková sadzba európskej centrálnej banky vo výške 0,00 % p.a. a úroky z omeškania tak predstavujú 5,00 % ročne.

75. Podľa § 232 ods. 3 a ods. 4 CSP lehota na plnenie je tri dni a plynie od právoplatnosti rozsudku. Súd môže v odôvodnených prípadoch určiť dlhšiu lehotu. Ak súd uložil povinnosť plniť opakujúce sa

a v budúcnosti splatné dávky a splátky, vykonateľnosť týchto dávok a splátok sa spravuje poradím ich splatnosti, ak súd nerozhodne inak; súd môže rozhodnúť, že omeškanie s plnením jednej dávky alebo splátky má za následok splatnosť celého plnenia.

76. Bezprostredne vo výroku rozhodnutia je súd oprávnený určiť, že peňažné plnenie bude vykonané v splátkach. Ako súd zistil z predloženého tlačiva pre dokladovanie pomerov, žalovaná je zamestnaná s mesačným príjmom okolo 430,- eur (priemerný mesačný príjem v mesiacoch január až júl 2020 predstavuje 429,30 eur), pričom jej náklady na cestovné do zamestnania predstavujú sumu okolo 100,- eur. Zároveň na lieky mesačne uhrádza sumu okolo 30,- eur. Manžel, ktorý je živnostník, je od konca júla po úraze chrbtice, teda je v súčasnosti bez príjmu.

77. Žalovaná tiež uviedla, že spláca ďalších päť spotrebiteľských úverov, kde mesačné splátky spolu predstavujú sumu 366,64 eur. Vzhľadom na uvedené skutočnosti, na majetkové pomery žalovanej a množstvo ďalších dlhov žalovanej, súd jej povolil splácať dlh v primeraných mesačných splátkach po 50 eur mesačne.

78. Jedným z ustálených pravidiel rozhodovacej praxe súdov je pravidlo, podľa ktorého by k zaplateniu dlhu i vo forme splátok malo prísť najneskôr do 36 mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia (napríklad rozsudok Krajského súdu Trnava sp.zn. 10Co/293/2016 zo dňa 14. 06. 2017). Splácanie dlhu v danom prípade nepresiahne dobu 36 mesiacov. Účelom priznania dlžnej sumy súdnym rozhodnutím nemôže byť likvidačné pôsobenie na spotrebiteľa, ktorý sa dostáva z finančných problémov, ale uspokojenie nároku veriteľa, pričom žalobca aj vzhľadom na priznanie nároku na úrok z omeškania nebude takýmto rozhodnutím nijako ukrátený.

79. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

80. Podľa § 255 ods. 2 CSP, ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

81. Ako vyplýva z § 256 ods. 1 CSP ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

82. Podľa § 262 ods. 1, ods. 2 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

83. Ak došlo k zastaveniu konania v dôsledku späťvzatia žaloby, možno žalovanému uložiť povinnosť nahraďiť trovy zastaveného konania v prípade, ak pre jeho správanie bola vzatá späť žaloba, ktorá bola podaná dôvodne. (nález Ústavného súdu SR z 20. marca 2018, sp. zn. II. ÚS 569/2017)

84. Z pôvodne uplatnenej sumy 3379,83 eur s príslušenstvom, v časti o zaplatenie sumy 117,30 eur súd konanie zastavil z dôvodu úhrad zo strany žalovanej po podaní žaloby, pričom v tejto časti zavinila zastavenie konania žalovaná. Súd vyhovel žalobe žalobcu v časti o zaplatenie sumy 315,19 eur s príslušenstvom a vo zvyšku žalobu žalobcu zamietol. Žalobca bol úspešný v časti nároku na zaplatenie istiny 432,49 eur (315,19 eur + 117,30 eur). Žalobcov úspech tak predstavoval 12,80 % (432,49 eur x 100:3379,83 eur=12,80%) a neúspech 87,20 %. Úspešnejšej žalovanej tak po odrátaní neúspechu od jej úspechu vznikol nárok na náhradu trov konania v rozsahu 74 % (87,20 - 12,80 = 74,40) pričom uvedenú náhradu jej súd aj priznal.

85. Nie je dôvod započítavať nepriznané a nevyčíslené príslušenstvo pohľadávky viažuce sa na úspešne priznanú istinu žalobcovi ako neúspech v otázke náhrady trov konania. V súvislosti s vyššie uvedeným názorom súd poukazuje na aktuálnu judikatúru Krajského súdu v Prešove, napríklad na rozhodnutie Krajského súdu v Prešove sp.zn. 1Co/3/2019 zo dňa 26. 02. 2019, rozhodnutie Krajského súdu v Prešove sp.zn. 5Co/141/2018 zo 4.4.2019.

86. V zmysle platnej právnej úpravy o konkrétnej výške náhrady trov konania bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozhodnutia.

## **Poučenie:**

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Vranov nad Topľou, písomne, v príslušnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej. Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak nebude povinnosť uložená týmto rozhodnutím splnená v stanovenej lehote, možno sa jej splnenia domáhať návrhom na vykonanie exekúcie podľa osobitného predpisu.